

[Ib Christensen]

fra de faglige klubber hos firmaet Brüel & Kjør, at man allerede i august måned fra firmaets side havde indregnet de lønstigninger, som skulle finde sted i november-december. Der er vel ikke noget at sige til, at medarbejderne i det firma føler sig noget brostholdne over et lovforslag som dette. Vi fik fra den samme delegation oplyst – og det gælder sikkert mange, mange andre arbejdspladser end den – at hvis den lovede andel i produktivitetsstigningen, en lovet andel, man har ret til ifølge gældende overenskomster, ikke indtræffer, så indtræffer der ikke nogen produktivitetsstigning. Det er ikke ligefrem det, landet har brug for i en situation, hvor det kniber med virksomhedernes konkurrenceevne. Sådant kan man påpege den ene urimelighed og skævhed efter den anden i virkningerne af en lovgivning som denne.

Jeg synes, arbejdsministeren skulle tage til efterretning, hvad der er sagt både fra højrefløjen her i salen og fra venstrefløjen, nemlig at man må kalde tingene ved det rette navn. Det kan ikke nytte noget, når regering og folketing ved lovdiktat fastsætter overenskomstvilkårene her i landet også i den private sektor, så at sige, at et brud på disse overenskomster, som er lovdikterede, ikke er noget, der er lovstridigt eller kriminelt, det er blot noget, der er overenskomststridigt. Når man som her vil gennemføre en lov, som ændrer på den bestående lov, som folketingets flertal vedtog i foråret, om forlængelse af overenskomsterne, så kan man ikke sige: ja men der er stadig væk kun tale om overenskomststridige handlinger, hvis man overtræder denne lov. Det er at bryde gældende lov. Retsforbundet vil selvfølgelig ikke drage den konsekvens, som nogle borgerlige partier til højre har draget, at så må vi også have nogle straffesanktioner, men det kan ikke nytte noget, og det undergraver også det faglige system, hvis man i den grad roder rundt på begreberne og kalder noget overenskomststridigt, når det faktisk af folketinget – desto værre – er fastlagt, at sådan skal vilkårene være.

Venstre og de konservative og centrum-demokraterne har stillet forslag om strafferetlige sanktioner. Det bebudede man allerede under førstebehandlingen. Her har vi et eksempel på, hvordan en gruppe af partier overhovedet ikke har villet lytte til de saglige op-

lysninger, de selv har udbedt sig desangående i udvalget. Man udbad sig ikke mindst fra den side oplysninger om, hvordan det var gået i Norge med pris- og lønstoppet og de strafferetlige sanktioner, der er dér. Så burde man tage konsekvensen, når man får de oplysninger. Det oplyses i bilag 6, som svar på spørgsmål 27, at der har været 1.306 sager omkring lønstoppet, men det tilføjes, at der kun i 75 tilfælde var tale om egentlige overtrædelser. Altså 75 tilfælde i forbindelse med en lovgivning gældende helt fra 12. september 1978 i Norge. Af de 75 tilfælde, hvor der var tale om egentlige lovovertrædelser – siger og skriver 75 – var der kun tale om tiltale-rejsning imod 16 firmaer, og der var endnu ikke i noget af disse tilfælde faldet dom. Selv om de ansatte – skriver man videre i svaret til udvalget – også kan anmeldes til politiet for alvorlige lønforhøjelser, havde det ikke været på tale at bruge loven på den måde.

Til trods for denne helt nøgterne og saglige konstatering af kendsgerninger farer disse partier, som kender disse ting og selv har udbedt sig disse oplysninger, videre med et ændringsforslag om bødesanktioner, hæftestraf, og hvad ved jeg. Det er aldeles uansvarlig optræden af partier, der ellers disker op med, at de er ansvarlige. Det er simpelt hen politisk pop og intet andet. Her ser jeg endda bort fra det principielt forkerte i at indføre straffebestemmelser i en lovgivning som denne.

Vi må selvfølgelig stemme imod disse ændringsforslag fra de borgerlige partier. Jeg skal slutte med at sige, at vi for så vidt angår ministerens ændringsforslag selvfølgelig vil stemme for. Det er en rimelig udtynding af loven, at man ikke vil stoppe faglig organisering. Jeg kan forstå, at man ikke vil stoppe faglig organisering i den periode, hvori loven gælder, men det skal bare ikke have nogen betydning, først efter lovens udløb. Vi fik opklaret under udvalgsarbejdet, at loven i og for sig godt rent lovteknisk kan forlænges. Vi får se, om det betyder, at der i lang tid fremover er sat stop for virkning af faglig aktivitet, men det vil den kommende tids begivenheder her i tinget jo afsløre.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne starte med at takke for, at det her under anden behandling, som det